

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Fierde Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 161. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030265259536.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Mercurium dernest, oc Maanen sidst den kolde.
Paa det jeg lære maae ders krafter, gang oc stræde,
Som ofver-spegle-klar oc blankende fremtræde,
Oc mine *Musæ* maae liif-lystelig kundgiøre
Med hellig Dicter-pen, hvad de i Skiolden føre.
Forleden Maanens dag, *Amramides* kundgiorde,
Hvor Verdens Skaber-mand, med sit almæctig Orde,
Det hviide-blaa paulun ofvr bygge malmen strakte,
Med Himle-firmament det Vand-mængd Land betakte
Tiis traade frem i gaar oc grundelig berette,
Hvorledis samme Gud sit Jorderiige sette
Som til et gylden-gulf, i Verdens boolig øde,
Oc det høj-prydelig med Maj oc blomster strøde.
Nu med ny tiidender kom Othin frem den snare,
Om Liuse-kroone-prael ofvr Ademant hin klare,
Ja himle-løcten blank, Sool, Maane, Stierner mange,
Som Gud til ævigt Lius i Luften bød at prange,
Paa det hans Contrafej, oc stoore Diure-skare
Kand nyde foode-fest, ved Lius det purpur-klare,
Thi det u-skabte Lius, al Klarheds Hofved-kilde,
Den blanke liuse Sæd hand første dag bestilde,
Den Sæd hand tager nu oc baade nær oc fierner,
Fordeelt udbyter til Sool, Maan' oc klare Stierner,
At de som Liusets Kudsk' oc Foor-mænd der friit blanke,
Om Verdens Eble rund Ild-skinnende maae vanke,
Slig deilig Himmel-blus, som uden Oli brænder,
Som flinten, tynder, knysk oc røøden glød ej tænder,
Det kosted' icke meer, end bloote, HErren sagde:
Strax frem *Urania*, sit Stierne-munster lagde,
Forvirked' oc bestak den Lius-blaa runde Himmel,
Med ædle klare Lius i deilig mængd' oc Vrimmel,
At ingen uden Gud det Stierne-tal oplanger,
Som hand berømmelig for Troens Fader pranger.
Dog priisis allermeest udi den Fackel skare
Tu stoore Hofved-Lius, tu Liuse-krooner klare,